

VENDIM
Nr. 46, datë 19.7.2016

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:
Bashkim Dedjakryetar i Gjykatës Kushtetuese

Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 3.3.2016 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 76/30 Akti, që u përket palëve:

KËRKUES: Vath Çekrezi

Subjekte të interesuara: Tarik Llagami, Ferit Llagami, Rudina Llagami, Ardian Llagami, Idajet Farka, Argjend Tafaj, Fatri Tafaj, Myhyrije Verzivolli (Llagami), Adnan Llagami, Sadete Llagami, Adela Llagami, Mirnie Llagami, Aleksandra Llagami, Rezarta Bana, Fatbardha Pema (Bana), Demisha Bana, Naim Llagami, Zyhra Dibra, Nusret Llagami, Liliana Llagami, Mimoza Basha, Altin Llagami, Nezahet Hoxha, Razije Manhasa, Bukuriye Gjonaj, Letfije Llagami, Indrin Llagami, Andri Llagami, Emine Themeli, Enver Llagami, Ismail Farka, Marlind Farka, Idit Farka, Miriam Jaupi, Perihan Kalenja, Drejtoria e Administrimit dhe Shitjes së Pronës Publike, Ministria e Zhvillimit Ekonomik, Tregtisë dhe Sipërmarrjes.

OBJEKTI: Shfuqizimi si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendi-meve nr. 12828, datë 20.12.2013 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr. 3980, datë 18.12.2014 të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 00-2015-2565, datë 16.7.2015 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi).

BAZA LIGJORE: Nenet 41, 42/1/2, 131/f, 134/1/g dhe 142/1/3 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; nenet 6 dhe 41 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 27 dhe 28 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organi-zimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Fatmir Hoxha, shqyrtoi pretendimet e kërkuarit, që kërkojnë pranimin e kërkesës dhe pretendimet e subjekteve të interesuara, që kërkojnë rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Nga materialet bashkëlidhur kërkesës rezulton se në vitin 1999 kërkuari Vath Çekrezi është shpallur fitues i ankandit për privatizimin e objektit “Magazinë” në administrimin e Ndër-marrjes së Furnizim Komunikacioneve (NFK) Durrës. Me kontratën e shitjes të datës 9.2.1999 kërkuari ka blerë objektin nga NFK-ja Durrës dhe Agjencia Kombëtare e Privatizimit (AKP) me çmim 4.077.820 lekë. Objekti përbëhet nga katër pjesë të numëtuara 1, 2, 3 dhe 4. Kontrata midis palëve për objektin në tërësi është lidhur para noterit në datën 26.9.1999 me nr. 1093 rep., nr. 269 kol.

2. Pas blerjes së objektit të mësipërm, me anë të kontratës së shitjes nr. 946 rep., nr. 224 kol., datë 9.4.1999, NFK-ja Durrës i ka shitur kërkuarit një sipërfaqe trualli 241 m², pronë e Parkut të Kamionëve, Tiranë. Me kontratën nr. 2898 rep., nr. 641 kol., datë 5.9.2001, AKP-ja i ka shitur

kërkuesit edhe një sipërfaqe tjetër trualli 379 m², si edhe i ka dhënë me qira një sipërfaqe truall 44 m².

3. Komisioni i Kthimit dhe Kompensimit të Pronave Tiranë (KKKP-ja), me vendimin nr. 585, datë 29.7.1994, ka miratuar kërkesën e subjekteve të interesuara, trashëgimtarë të ish-pronarit Myhedin Llagami, për kthimin dhe kompensimin e pronës që përbëhet nga një truall i zënë me ndërtime shtetërore, si Ndërmarrja e Spedicionit S1, me sipërfaqe 450 m², Parku Automobilistik i Mallrave S2, me sipërfaqe 3428 m², në të cilën përfshihen disa objekte, si dhe Ofiçina e Ministrisë së Rendit Publik me sipërfaqe 5456 m², në të cilën përfshihen 12 objekte. Në bazë të këtij vendimi trashëgimtarëve të ish-pronarit Myhedin Llagami u është njohur dhe e drejta e parablerjes për truallin me përmasa 60x84 dhe sipërfaqe 5000 m², si dhe për truallin e zënë me ndërtime të përhershme me sipërfaqe 28.302 m². Vendimi është saktësuar me vendimin nr. 26, datë 17.5.1995 të KKKP-së Tiranë, duke iu kthyer fizikisht 2300 m² brenda sipërfaqes së njohur sipas vendimit nr. 585, datë 29.7.1994 të KKKP-së Tiranë.

4. KKKP-ja Tiranë, me vendimin nr. 321, datë 16.9.2000, ka vendosur t'i kthejë pronësinë trashëgimtarëve Llagami për truallin me sipërfaqe prej 8093 m², si dhe t'i njohë dhe t'i kthejë pronësinë për truallin dhe sheshin me sipërfaqe prej 27.613 m² me zbatimin e planit urbanistik të miratuar nga KRRT-ja Tiranë. Të gjitha sipërfaqet ndodhen brenda sipërfaqes prej 43.302 m² të njohur me vendimin nr. 585, datë 29.7.1994 të KKKP-së Tiranë.

5. Vendimi nr. 585, datë 29.7.1994 i KKKP-së, i plotësuar me vendimin nr. 321, datë 16.9.2000 të KKKP-së, është bërë objekt i shqyrtimit administrativ. Me vendimin nr. 200, datë 4.9.2007, drejtori i AKKP-së ka vendosur shfuqizimin e pikave 1 dhe 2 të vendimit nr. 321, datë 16.9.2000 të KKKP-së, që parashikonin kompensimin fizik të subjekteve të interesuara me një sipërfaqe tjetër trualli dhe ndryshimin e vendimit nr. 585, datë 29.7.1994 të KKKP-së, duke u njohur për këto sipërfaqe trualli të drejtën e kompensimit në një nga mënyrat e parashikuara në ligj.

6. Mbi ankimin e subjekteve të interesuara Tarik Llagami, Ferit Llagami etj.; Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 364, datë 24.1.2008, ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë, anulimin tërësisht të aktit administrativ, vendimi nr. 200, datë 4.9.2007 të drejtorit të përgjithshëm të Agjencisë së Kthimit dhe Kompensimit të Pronave Tiranë. Pasi vendimi ka marrë formë të prerë, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për rishikimin e vendimit. Kolegjit Civil i Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi), me vendimin nr. 00-2012-2700, datë 20.12.2012, ka vendosur mospranimin e kërkesës për rishikimin e vendimit.

7. Kundër këtij vendimi kërkuesi ka paraqitur kërkesë në Gjykatën Kushtetuese, e cila me vendimin nr. 15, datë 17.1.2014, ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.

8. Subjektet e interesuara në gjykimin kushte-tues, në cilësinë e trashëgimtarëve të ish-pronarit, i janë drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me padi me objekt konstatimin e pavlefshmërisë absolute të kontratave sipërcituara të lidhura ndërmjet kërkuesit, NFK-së dhe AKP-së.

9. Me vendimin nr. 12828, datë 20.12.2013, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë: Konstatimin e pavlefshmërisë absolute të kontratës së shitjes të datës 9.2.1999 e lidhur midis NFK-së Durrës, në cilësinë e shitësit dhe kërkuesit Vath Çekrezi në cilësinë e blerësit, për shitjen e objektit "Magazinë", me sipërfaqe 423.4 m² të ndodhur në Rrugën e Kavajës, Tiranë, si dhe kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme. Konstatimin e pavlefshmërisë absolute të kontratës së shitblerjes nr. 1093/269 kol, datë 26.2.1999 të lidhur midis NFK-së Durrës, në cilësinë e shitësit dhe kërkuesit, në cilësinë e blerësit, për shitjen e objektit "Magazinë", të ndodhur në Rrugën e Kavajës, Tiranë, si dhe kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme. Konstatimin e pavlefshmërisë absolute të kontratës së shitjes nr. 946/224, datë 9.4.1999 të lidhur midis NFK-së Durrës, në cilësinë e shitësit dhe të paditurit Vath Çekrezi, në cilësinë e blerësit, për shitjen e truallit prej 241 m², të ndodhur në Rrugën e Kavajës Tiranë dhe kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme. Konstatimin e pavlefshmërisë absolute të kontratës së shitjes nr. 2898/641, datë 5.9.2002 lidhur midis palës së paditur, AKP-së, në cilësinë e shitësit dhe të paditurit Vath Çekrezi, në cilësinë e blerësit, për shitjen e truallit me sipërfaqe 379 m² dhe dhënien me qira të truallit prej 44 m², të

ndodhur në Rugën e Kavajës, Tiranë, si dhe kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme. Çregjistrimin nga regjistri hipotekor nr. 485, datë 15.3.1999 të pasurive të paluajtshme nr. 6/61 dhe 6/62 të ndodhur në Zonën Kadastrale nr. 8250, nga emri i të paditurit Vath Çekrezi.”

10. Me vendimin nr. 3980, datë 18.12.2014, Gjykata e Apelit Tiranë ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të mësipërm. Kundër këtij vendimi kërkuesi ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë.

11. Me vendimin nr. 00-2015-2565, datë 16.7.2015, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi) ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga kërkuesi Vath Çekrezi.

II

12. **Kërkuesi Vath Çekrezi** i është drejtuar me kërkesë Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) për shfuqizimin e vendimeve objekt kërkesë, duke parashtruar në mënyrë të përmbledhur si vijon:

12.1. Është cenuar parimi i paanësisë në gjykim. Gjyqtarët Z.P. dhe Z.S., të cilët kanë shqyrtuar çështjen në apel, kanë marrë pjesë edhe në gjykime të tjera të lidhura me çështjen objekt gjykimi. Konkretisht, gjyqtari Z.P. ka qenë pjesë e trupit gjykues në gjykimin e çështjes civile me paditës kërkuesin dhe të paditur Bashkinë e Tiranës, që i përket vendimit nr. 2019, datë 4.11.2010. Ndërsa gjyqtarja Z.S. ka marrë pjesë në gjykimin e çështjes penale që i përket vendimit nr. 122, datë 10.2.2014. Këto procese kanë lidhje të drejtpërdrejtë me çështjen në shqyrtim. Gjyqtarët edhe pse kishin dijeni për këto fakte, nuk kanë dhënë dorëheqjen nga gjykimi i çështjes.

12.2. Parimi i paanësisë nuk është respektuar as në gjykimin në Gjykatën e Lartë, pasi gjyqtari A.B., i cili ka qenë relator i çështjes, ka marrë pjesë më parë në gjykimin e një çështjeje tjetër me të njëjtët paditës për shfuqizimin e vendimit nr. 321, datë 16.9.2000 të KKKP-së, gjykim që ka përfunduar në favor të këtyre subjekteve me vendimin nr. 364, datë 24.1.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

12.3. Gjatë procesit gjyqësor nga gjykatat janë lejuar shkelje të rënda procedurale që lidhen me mënyrën e hartimit dhe të paraqitjes së kërkesë-padisë, parregullsi të njoftimeve, si edhe parregullsi në krijimin e ndërgjyqësisë. Në dosje ka munguar dëshmia e trashëgimisë ligjore për trashëgimlënësin M.L.L. Edhe pse dëshmia është paraqitur për herë të parë në gjykim nga kërkuesi, duke kërkuar riçeljen e hetimit gjyqësor, gjykata e ka anashkaluar këtë fakt. Po ashtu, gjykata nuk ka respektuar dispozitat procedurale që rregullojnë zëvendësimin procedural të palëve.

12.4. Gjykatat nuk kanë respektuar nenin 79/a të KPC-së, duke mos thirrur në gjykim Avokaturën e Shtetit për të përfaqësuar dhe mbrojtur interesat e ish-pronarit shtet, i cili me ankand të rregullt ia ka shitur këtë pronë kërkuetit.

12.5. Gjykatat nuk kanë zhvilluar një hetim të plotë dhe të gjithanshëm të çështjes, në përputhje me nenin 14 të KPC-së, duke mos bërë një cilësim të saktë të fakteve dhe veprimeve që lidhen me mosmarrëveshjen objekt gjykimi. Ato nuk kanë vlerësuar në mënyrë objektive vendimet e KKKP-së të dhëna në favor të palës tjetër, gjë që ka çuar në cenimin e së drejtës së pronësisë së kërkuetit.

12.6. Gjykata e Lartë në dhomën e këshillimit nuk rezulton të ketë marrë në shqyrtim rekursin e paraqitur nga Drejtoria e Drejtimit të Pronës Publike në Ministrinë e Financave, por vetëm atë të paraqitur nga kërkuesi, veprime këto që janë bërë pa praninë e palëve dhe në një kohë tepër të shkurtër, 2 muaj.

12.7. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi), me vendimin nr. 00-2015-2565, datë 16.7.2015, ka cenuar parimin e arsytimit të vendimit, pasi nuk ka marrë në shqyrtim pretendimet e parashtruara në rekurs. Gjithashtu, në vendimet e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe të Gjykatës së Apelit Tiranë mungon argumentimi i plotë ligjor për pavlefshmërinë absolute të secilën kontratë shitblerjeje të pronës.

13. **Subjektet e interesuara Tarik Llagami, Ferit Llagami, Rudina Llagami, Ardian Llagami, Idajet Farka, Argjent Tafaj, Fatri Tafaj, Adnan Llagami, Sadete Llagami, Adela Llagami, Mirnie Llagami, Aleksandra Llagami, Rezarta Bana, Fatbardha Pema (Bana),**

Demisha Bana, Naim Llagami, Lumturije Llagami, Shpëtim Llagami, Sabina Llagami, Zyhra Dibra, Nusret Llagami, Liliana Llagami, Mimoza Basha, Altin Llagami, Nezahet Hoxha, Razije Manehasa, Bukuriye Gjonaj, Letfije Llagami, Indrin Llagami, Andri Llagami, Emine Themeli, Enver Llagami, Ismail Farka, Marbind Farka, Idit Farka, Miriam Jaupi dhe Perihan Kalenja, kanë parashtruar me shkrim duke argumentuar si vijon:

13.1 Pretendimi për cenimin e parimit të paanësisë nga gjyqtarët Z.P. dhe Z.S. është i pabazuar. Këta gjyqtarë kanë marrë pjesë në gjykime të mëparshme, por në këto gjykime nuk kanë marrë në shqyrtim dhe nuk kanë vlerësuar fakte që kanë lidhje me thelbin dhe shkakun e çështjes civile objekt gjykimi.

13.2 I njëjti argumentim qëndron dhe për gjyqtarin A.B., i cili ka gjykuar çështjen në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë. Gjatë këtij gjykimi ky gjyqtar nuk është shprehur në lidhje me vlefshmërinë apo pavlefshmërinë e vendimit nr. 321/2000 të KKKP-së. Pjesëmarrja e gjyqtarit në Kolegjin Civil të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi) nuk ndikon në paanshmërinë e tij për vlerësimin e pretendimeve të parashtruara në rekurs. Vlerësimi në dhomë këshillimi ka lidhje vetëm me verifikimin e shkaqeve të ngritura nga ana formale.

13.3 Pretendimi se nuk është marrë në shqyrtim rekursi i paraqitur nga Drejtoria e Drejtimit të Pronës Publike në Ministrinë e Financave është i pabazuar. Fakti se ky subjekt ka paraqitur rekurs është pasqyruar edhe në vendimin e Gjykatës së Lartë.

13.4 Pretendimi për mosthirrjen e Avoka-turës së Shtetit në gjykim është i pabazuar. Njoftimi i këtij institucioni nga gjykata është bërë rregullisht dhe nuk është paraqitur nuk u zhvilluar gjykimi në mungesë. Në këtë formë ka shprehur qëndrimin e tij.

14. ***Subjekti i interesuar, Ministria e Zhvi-llimit Ekonomik, Turizmit, Tregtisë dhe Sipërmarrjes***, nuk ka paraqitur parashtrime me shkrim.

15. ***Subjekti i interesuar, Drejtoria e Administrimit dhe Shitjes së Pronës Publike***, nuk ka paraqitur parashtrime me shkrim.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Lidhur me legjitimitimin e kërkuarit

16. Kërkuar legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës dhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është para-qitur brenda afatit ligjor 2-vjeçar të parashikuar në nenin 30/2 të ligjit nr. 8577/2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

17. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae*, kërkuar ka pretenduar se gjykatat nuk kanë zhvilluar një hetim të plotë dhe të gjithanshëm të çështjes, se gjatë gjykimit ka pasur parregullsi që lidhen me mënyrën e hartimit dhe paraqitjes së kërkesëpadisë, parregullsi të njoftimeve dhe parregullsi në krijimin e ndërgjyqësisë, për shkak të mosrespektimit të dispozitave procedurale që rregullojnë zëvendësimin procedural të palëve, si edhe për shkak të mosthirrjes në gjykim të Avokaturës së Shtetit. Kërkuar ka pretenduar cenimin e parimit të arsytimit të vendimit dhe të parimit të paanshmërisë gjatë gjykimit nga gjykatat e zakonshme dhe nga Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi).

18. Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuarit që lidhet me zhvillimin e hetimit gjyqësor të plotë dhe të gjithanshëm ka të bëjë me zbatimin e ligjit dhe vlerësimin e fakteve nga gjykatat e zakonshme, e si i tillë nuk hyn në juridiksionin kushtetues. Lidhur me pretendimet për parregullsitë në formimin e ndërgjyqësish dhe mosrespektimin e dispozitave procedurale që rregullojnë zëvendësimin procedural të palëve, Gjykata vlerëson se në kuptim të nenit 134/2 të Kushtetutës kërkuar, si subjekt i kushtëzuar, i parashikuar në pikën 1/g të po këtij neni mund të bëjë kërkesë vetëm për çështje që lidhen me interesat e tij të drejtpërdrejta, si edhe duhet të provojë se në ç’mënyrë ai është cenuar në të drejtën e tij për një proces të rregullt ligjor.

19. Për sa më sipër, Gjykata vëren se për sa kohë që kërkuar parashtron pretendime që nuk lidhen me cenimin e drejtpërdrejt të së drejtës së tij për një proces të rregullt ligjor, ai nuk

legjitimohet, pasi i mungon interesi vetjak për të ngritur këto pretendime.

20. Gjykata vlerëson se kërkesa e kërkuarit Vath Çekrezi duhet të shqyrtohet vetëm për pretendimin e cenimit të parimit të paanësisë gjatë gjykimit. Në vijim, Gjykata merr në shqyrtim pretendimin e kërkuarit.

B. Për themelin e çështjes, për pretendimin e cenimit të parimit të paanësisë në gjykim

21. Kërkuari ka pretenduar se është cenuar parimi i paanësisë në gjykim. Sipas kërkuarit, gjyqtarët Z.P. dhe Z.S., të cilët kanë shqyrtuar çështjen në apel, kanë marrë pjesë edhe në gjykime të tjera që lidhen me çështjen objekt shqyrtimi. Konkretisht, gjyqtari Z.P. ka qenë pjesë e trupit gjykues edhe në gjykimin e çështjes civile me paditës kërkuarin dhe të paditur Bashkinë Tiranë, që i përket vendimit nr. 2019, datë 4.11.2010 të Gjykatës së Apelit Tiranë. Ndërsa gjyqtarja Z.S. ka marrë pjesë në gjykimin e çështjes penale që i përket vendimit nr. 122, datë 10.2.2014 të Gjykatës së Apelit Tiranë. Sipas tij, këto procese kanë lidhje të drejtpërdrejtë me çështjen në shqyrtim. Gjyqtarët edhe pse kishin dijeni për këto fakte nuk kanë dhënë dorëheqjen nga gjykimi i çështjes.

22. Gjithashtu, kërkuari ka pretenduar cenimin e parimit paanësisë edhe gjatë gjykimit në Gjykatën e Iartë. Sipas tij, gjyqtari A.B., anëtar i Kolegjit Civil, që ka shqyrtuar çështjen në dhomën e këshillimit, ka gjykuar një çështje tjetër civile me palë paditëse subjektet e interesuara në gjykimin kushtetues dhe të paditur AKKP-në Tiranë, me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 200, datë 4.9.2007 të drejtorit të përgjithshëm të AKKP-së. Në përfundim të gjykimit, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me trup gjykues të përbërë prej gjyqtarit A.B., me vendimin nr. 364, datë 24.1.2008, ka vendosur pranimin e kërkesë-padisë.

23. Një nga elementet e rëndësishme të procesit të rregullt ligjor, garantuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, është gjykimi i çështjes nga një gjykatë e paanshme. Gjykata në jurispru-dencën e saj lidhur me standardet e parimit të paanësisë ka vlerësuar se fakti i pjesëmarrjes së të njëjtit gjyqtar në dy gjykime të iniciuara nuk sjell apriori cenim të parimit të paanshmërisë, pasi çdokush mund të iniciojë të njëjtën gjykatë dhe të njëjtët gjyqtarë për çështje të ndryshme, por i ndryshëm është qëndrimi kur i njëjti gjyqtar ose gjykatë gjykon të njëjtën çështje gjyqësore (*shih vendimin e nr. 21, datë 29.4.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Në rastin në shqyrtim, rezulton se gjyqtari Z.P. ka qenë pjesë e trupit gjykues në gjykimin në apel të çështjes civile me paditës kërkuarin dhe të paditur Bashkinë Tiranë me objekt detyrimin e kësaj të fundit për shpërblimin e dëmit, si pasojë e prishjes së një pjese të magazinës në pronësi të kërkuarit, për efekt të rikonstruksionit të infrastrukturës së Rrugës së Kavajës. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 2019, datë 4.11.2010, ka vendosur pranimin pjesërisht të kërkesë-padisë lidhur me vlerën e shpërblimit.

25. Për sa i takon pretendimit për paansh-mërinë e gjyqtarës Z.S., gjatë gjykimit në apel, rezulton se ka qenë pjesë e trupit gjykues për gjykimin e çështjes lidhur me pushimin e çështjes penale të regjistruar në bazë të kallëzimit të kërkuarit kundër trashëgimtarëve Llagami për kryerjen e veprës penale “Falsifikim i dokume-nteve”, konkretisht për falsifikimin e vendimit nr. 321, datë 16.9.2000 të KKKP-së. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 122, datë 10.2.2014, ka vendosur prishjen e vendimit të datës 15.11.2012, “Për pushimin e çështjes penale nr. 3809, viti 2012” të Prokurorisë së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

26. Gjykata konstaton se çështjet ku kanë marrë pjesë gjyqtarët Z.S. dhe Z.P. janë çështje me palë, objekt e shkak ligjor të ndryshëm nga çështja objekt shqyrtimi në gjykimin kushtetues. Konkretisht, çështja ku ka marrë pjesë gjyqtari Z.P. ka si palë paditëse kërkuarin dhe të paditur Bashkinë Tiranë, objekt detyrimin e kësaj të fundit për shpërblimin e dëmit, si pasojë e prishjes së një pjese të magazinës në pronësi të kërkuarit, për efekt të rikonstruksionit të infrastrukturës së Rrugës së Kavajës. Vlerësimet që gjyqtari ka bërë në shqyrtimin e çështjes për shpërblimin e dëmit nuk janë të njëjta me ato të bëra në shqyrtimin e çështjes për konstatimin e pavlefshmërisë së kontratave të kërkuarit. Çështja ku marrë pjesë gjyqtarja Z.S. lidhet me pushimin e çështjes penale të regjistruar në bazë të kallëzimit të kërkuarit kundër trashëgimtarëve Llagami për

kryerjen e veprës penale “Falsifikim i dokumenteve”, çështje me natyrë të ndryshme nga çështja konkrete. Si rrjedhim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuarit për cenimin e parimit të paanësisë nga gjyqtarët Z.P. dhe Z.S. është i pabazuar.

27. Për pretendimin e kërkuarit për cenimin e parimit të paanësisë gjatë gjykimit në Gjykatën e Lartë, Gjykata konstaton se bazuar në dosjen gjyqësore rezulton se gjyqtari A.B. ka gjykuar në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë, edhe çështjen civile me palë paditëse subjektet e interesuara dhe të paditur Agjencinë e Kthimit dhe Kompensimit të Pronave Tiranë, me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 200, datë 4.9.2007 të drejtorit të përgjithshëm të AKKP-së, Tiranë. Në përfundim të tij, me vendimin nr. 364, datë 24.1.2008, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë duke shfuqizuar pikat 1 dhe 2 të vendimit nr. 321, datë 16.9.2000 të KKKP-së Tiranë. Duke iu referuar përmbajtjes së vendimit nr. 364, datë 24.1.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, rezulton se çështja u përket të njëjtave prona objekt konflikti në çështjen në shqyrtim.

28. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se parimi i paanshmërisë ka në vetvete elementin e vet *subjektiv*, i cili lidhet ngushtë me bindjen e brendshme që krijon gjyqtari për zgjidhjen e çështjes në gjykim, si dhe elementin *objektiv*, me të cilin kuptohet dhënia e garancive të nevojshme për gjykim të paanshëm nga vetë gjykata, përmes mënjanimit nga vetë ajo të çdo dyshimi të përligjur në këtë drejtim. Ndër të tjera, gjykata merr parasysh veçanërisht problemin e përbërjes së trupit gjykues, në mënyrë që të mënjanohen nga gjykimi i çështjes gjyqtarët që nuk kanë garancitë e kërkuara për paanshmëri në kuptimin objektiv. Gjykata çmon se paragjykimi eventual për paanësinë e gjyqtarit mund të ngrihet në hipotezën se gjyqtari është shprehur në një procedim tjetër me një vlerësim që ka të bëjë me përmbajtjen e të njëjtit fakt, në lidhje me të njëjtin subjekt. Në shtetin e së drejtës kërkesa për një gjykim të paanshëm merr rëndësi të veçantë në funksion të besimit në dhënien e drejtësisë, që në shoqëritë demokratike duhet ta krijojnë në çdo rast jo vetëm palët në gjykim, por dhe çdo qytetar i thjeshtë (*shih vendimet nr. 21, datë 29.4.2010; nr. 12, datë 13.4.2007 të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Jurisprudenca e Gjykatës ka evidentuar se parimi i paanshmërisë në gjykim, në këndvështrim të përbërjes së trupit gjykues, duhet të respektohet në çdo shkallë të gjykimit, duke mos përjashtuar as shqyrtimin e çështjes në dhomën e këshillimit të Gjykatës së Lartë. Për Gjykatën është konsideruar gjykatë e njëanshme trupi gjykues në përbërje të të cilit ka qenë i pranishëm qoftë edhe vetëm një gjyqtar i cili, në kënd-vësh-trimin objektiv nuk jepte garanci për një gjykim të paanshëm. Gjykata ka theksuar se “...thjesht dhe vetëm pjesëmarrja e një apo më shumë gjyqtarëve në një procedim të mëparshëm, pavarësisht nga ndikimi i prezencës dhe i mendimit të tyre në të gjithë trupin gjykues, është një arsye e mjaftueshme dhe njëkohësisht një garanci më pak për kërkuarin, tek i cili është krijuar dyshimi i bazuar, se gjykata nuk ka qenë e paanshme në shqyrtimin e kësaj çështjeje” (*shih vendimin nr. 48, datë 30.7.1999 të Gjykatës Kushtetuese*).

30. Gjykata konstaton se në çështjen konkrete vendimet gjyqësore objekt i gjykimit kushtetues kanë si objekt konstatimin e pavlefshmërisë absolute të kontratave të shitjes të lidhura mes kërkuarit, ish-NFK-së, Durrës dhe ish-AKP-së. Padia e subjekteve të interesuara është bazuar edhe në vendimin nr. 321, datë 16.9.2000 të KKKP-së Tiranë, i cili ka plotësuar vendimin nr. 585, datë 29.7.1994 të KKKP-së, vendime që iu njihnin të drejtën e parablerjes edhe për objekte të blera më parë prej kërkuarit. Me vendimin nr. 200, datë 4.9.2007 drejtori i AKKP-së ka vendosur shfuqizimin e pikave 1 dhe 2 të vendimit nr. 321, datë 16.9.2000 të KKKP-së, që parashikonin kompensimin fizik të subjekteve të interesuara me një sipërfaqe tjetër trualli dhe ndryshimin e vendimit nr. 585, datë 29.7.1994 të KKKP-së duke u njohur për këto sipërfaqe trualli të drejtën e kompensimit në një nga mënyrat e parashikuara në ligj.

31. Gjykata konstaton se gjyqtari A.B. ka gjykuar në themel çështjen lidhur me shfuqizimin e vendimi nr. 200, datë 4.9.2007 të drejtorit të përgjithshëm të Agjencisë së Kthimit dhe Kompensimit të Pronave, duke vendosur shfuqizimin e këtij vendimi e për rrjedhojë konfirmimin e ligjshmërisë së vendimit nr. 321, datë 16.9.2000 të KKKP-së Tiranë.

32. Gjykata, gjithashtu, konstaton se bazuar në materialet e dosjes subjektet e interesuara Ferik

Llagami etj. i janë drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për gjykimin e çështjes me procedurë të përshpejtuar për shkak se zvarritja e mëtejshme e çështjes do të sillte dëm ekonomik. Në vijim të kësaj shkrese gjyqtari relator A.B., me shkresë drejtuar Kryetarit të Gjykatës së Lartë, është shprehur se *“çështja përfshihet në ato raste për t’u gjykuar me procedurë të përshpejtuar, për faktin se paditësi është njohur pronar mbi sipërfaqen objekt konflikti dhe për më tepër i është dhënë dhe e drejta e parablerjes së këtyre objekteve dhe zgjatja e mëtejshme e gjykimit do të bënte që subjektet e interesuara të humbasin të drejtat e fituara me vendim të KKKP-së”*.

33. Gjykata, bazuar në rrethanat e mësipërme të çështjes konkrete dhe në standardet e përcaktuara në jurisprudencën kushtetuese për parimin e paanësisë, vlerëson se pjesëmarrja e gjyqtarit A.B. në dhënien e vendimit nr. 364, datë 24.1.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, si dhe në dhënien e vendimit nr. 00-2015-2565, datë 16.7.2015 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi), nuk ka garantuar respektimin e parimit të paanësisë dhe ka krijuar dyshime në këndvështrimin e testit objektiv të këtij parimi.

34. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuarit Vath Çekrezi se Gjykata e Lartë gjatë gjykimit ka cenuar të drejtën për një proces të rregullt, e parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ, në aspektin e parimit të paanësisë është i bazuar dhe se kërkesa duhet të pranohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131/f dhe nenit 134/1/g, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Pranimin pjesërisht të kërkesës¹.
- Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2015-2565, datë 16.7.2015 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi).

Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Fatmir Hoxha, Fatos Lulo

Anëtarë kundër: Gani Dizdari, Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha, Besnik Imeraj

MENDIM PAKICE

1. Për arsye se nuk ndajmë të njëjtin mendim me shumicën për pranimin pjesërisht të kërkesës së paraqitur nga kërkuari Vath Çekrezi dhe, për rrjedhojë, shfuqizimin e vendimit nr. 00-2015-2565, datë 16.7.2015 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi), vlerësojmë të paraqesim shkurtimisht argumentet për qëndrimin tonë në pakicë.

2. Sipas shumicës, Gjykata e Lartë ka cenuar parimin e gjykimit nga një gjykatë e paanshme për shkak të pjesëmarrjes në Kolegjin Civil, që ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga kërkuari, të gjyqtarit A.B., i cili ka gjykuar më parë si gjyqtar i vetëm një padi të paraqitur nga pala paditëse në proces me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 200, datë 4.9.2007 të drejtorit të AKP-së (vendimi nr. 364, datë 24.1.2008 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë).

3. Gjykata ka theksuar se gjykimi nga një gjykatë e paanshme është një nga elementet e rëndësishme të procesit të rregullt ligjor, i garantuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së. Një gjykatë duhet të jetë e paanshme jo vetëm formalisht, por edhe në mënyrë të shprehur. E drejta për t’u gjykuar përpara një gjykate kompetente, të pavarur dhe të paanshme, të caktuar me ligj, kërkon që drejtësia jo vetëm duhet të bëhet, por ajo, gjithashtu, duhet të shikohet

¹ Gjyqtari Fatmir Hoxha ka qenë edhe për pranimin e pretendimit të cenimit të parimit të paanësisë nga gjyqtarja Z.S. gjatë gjykimit nga Gjykata e Apelit Tiranë.

që bëhet (*shih vendimin nr. 25, datë 11.6.2013 të Gjykatës Kushtetuese*). Në kuptim të nenit 42/2 të Kushtetutës, respektimi i këtij parimi duhet të verifikohet duke zbatuar dy teste, testin subjektiv, i cili në thelb kërkon të provuarit e faktit që bindja personale ose interesi i një gjyqtari kanë ndikuar në vendimin e gjykatës dhe, gjithashtu, testin objektiv, i cili kërkon të provuarit nëse gjyqtari ka ofruar garanci të mjaftueshme për të përjashtuar çdo dyshim të arsyeshëm në këtë drejtim. Në kuptim të testit subjektiv, paanshmëria e gjyqtarëve duhet të prezumohet derisa të provohet e kundërta. Për sa i përket testit objektiv, ai nënkupton se veç sjelljes personale të çdo anëtarit të trupit gjykues, duhet të provohet nëse ka fakte bindëse, të cilat vënë në dyshim paanshmërinë. Në këtë kuadër edhe dukja e jashtme mund të ketë një farë rëndësie (*shih vendimin nr. 6, datë 16.2.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

4. Gjykata ka vlerësuar se fakti i pjesëmarrjes së të njëjtit gjyqtar në dy gjykime të iniciuara nga kërkuesi nuk sjell *a priori* cenim të parimit të paanshmërisë, pasi çdokush mund të iniciojë të njëjtën gjykatë dhe të njëjtët gjyqtarë për çështje të ndryshme, por i ndryshëm është qëndrimi kur i njëjti gjyqtar ose gjykatë gjykon të njëjtën çështje gjyqësore (*shih vendimin e Gjykatës Kushtetuese nr. 21, datë 29.4.2010*). Bazuar në nenin 72/4 të KPC-së, një nga rastet për përjashtimin e gjyqtarit nga gjykimi është kur ai ka marrë pjesë në gjykimin e çështjes në një shkallë tjetër të procesit. Kjo dispozitë kërkon përjashtimin e gjyqtarit që ndodhet në situatën kur i duhet të përshkojë të njëjtin itinerar logjik që ka ndjekur tashmë në një gjykim të mëparshëm për të njëjtën çështje gjyqësore. Dyshimi i mundshëm për paanshmërinë e gjyqtarit mund të ngrihet në hipotezën se gjyqtari është shprehur në një procedim tjetër me një vlerësim që ka të bëjë me përmbajtjen e të njëjtit fakt, në lidhje me të njëjtin subjekt, pra në rastin kur gjyqtari ka manifestuar bindjen e tij në një shkallë tjetër të procesit.

5. Në këndvështrim të standardeve të mësipërme vlerësojmë se në rastin konkret nuk është cenuar parimi i paanshmërisë në gjykim. Nga aktet e çështjes rezulton se në vendimin nr. 364, datë 24.1.2008, gjyqtari A.B. është ndalur në mënyrën e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit për kthimin dhe kompensimin e pronës, si edhe në elementet formale të aktit të kundërshtuar. Ai nuk ka bërë vlerësime që lidhen me konfliktin gjyqësor në fjalë apo me vlefshmërinë e titujve të kundërshtuar në procesin në fjalë. Me tej, bazuar në dispozitat procedurale që rregullojnë procedurat e shqyrtimit të rekursit në Gjykatën e Lartë, në dhomën e këshillimit verifikohet vetëm legjitimiteti i kërkuesit, bazueshmëria në ligj e rekursit, si dhe prania e kriterëve ligjore për kalimin e çështjes në seancë gjyqësore, ndërsa në shqyrtimin e çështjes në seancë gjyqësore shqyrtohet bazueshmëria e vendimeve gjyqësore të kundërshtuara, pra themeli i çështjes. Gjyqtarit që ka shqyrtuar në dhomë këshillimi nëse rekursi i paraqitur plotëson ose jo kriteret ligjore, nuk i duhet të përshkojë të njëjtin itinerar logjik të ndjekur më parë prej tij gjatë shqyrtimit të çështjes në seancë gjyqësore.

6. Në këtë kuptim, edhe pse çështjet konkrete ku ka marrë pjesë ky gjyqtar i referohen të njëjtës pronë dhe të njëjtave subjekte, vlerësimet që ai ka bërë në shqyrtimin e tyre nuk janë të njëjta. Gjykata, edhe pse ka theksuar se ajo e vlerëson respektimin e standardeve të së drejtës për një proces të rregullt ligjor rast pas rasti, duke pasur parasysh rrethanat e çështjes konkrete, në rastin në fjalë ajo ka vlerësuar *a priori* cenimin e këtij parimi, duke mbajtur një qëndrim formalist dhe pa mundur të argumentojë se cilat janë ato vlerësime të gjyqtarit të cilat shprehin qëndrimin e tij në lidhje me zgjidhjen e çështjes në fjalë dhe që e bëjnë atë të duket i njëanshëm në sytë e palëve në gjykim, pra se cilat janë ato veprime e sjellje konkrete të gjyqtarit që vënë në dyshim paanshmërinë e tij në gjykimin në fjalë.

7. Për të gjitha argumentet e mësipërme, vlerësojmë se kërkesa e paraqitur nga Vath Çekrezi është e pabazuar, për rrjedhojë Gjykata duhej të vendoste rrëzimin e saj.

Anëtarë: Besnik Imeraj, Gani Dizdari, Altina Xhoxhaj